

Antic pi de la Serreta

Olèrdola

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Mas Rabassa

Coordenades:

Latitud: 41.32837
Longitud: 1.71413
UTM Est (X): 392394
UTM Nord (Y): 4576008

Classificació

Número de fitxa: 08145 - 141
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Espècimen botànic
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Caldria neteja de l'entorn i tractament de l'arbre
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08306A01300043
Autoria de la fitxa: Lluís Rius i Font, Oficina de Patrimoni Cultural OPC
Data de registre de la fitxa: dl., 17/02/2014 - 01:00

Descripció

Espècimen de pi blanc de caràcter monumental, d'una alçada de 20 metres i capçada d'uns 23 metres creant una zona sense competidors ecològics al seu voltant. El seu tronc té una circumferència de més de 6 metres. Se li pressuposen més de 200 anys d'edat. Sense cap mena de dubte, és el millor exemplar de *Pinus halepensis* de tot el Penedès. Presenta un brancantge ben desenvolupat horitzontalment, la qual cosa li ofereix un aspecte imponent.

Observacions:

Els arbres són la projecció cultural d'una societat en un espai determinat. Els arbres, en certa manera, formen part del nostre imaginari de paisatge rural i tradicional de referència cada cop més allunyat del paisatge real. En aquests darrers anys hem assistit a unes transformacions territorials i paisatgístiques radicals, transformacions que són la base, en bona part, de l'actual desconcert referencial paisatgístic i, d'altra banda, d'una globalització poc respectuosa amb l'entorn. Les grans infraestructures viàries, l'increment de l'espai urbanístic, la ràpida industrialització i la pèrdua de l'activitat tradicional en són factors transformadors. És en aquest context de pèrdua dels imaginaris col·lectius on l'arbre esdevé un element de forta càrrega simbòlica i denominador intel·ligible del nostre passat col·lectiu.

Història

El Pi Gran de la Serreta té la funció de topònim, la qual cosa ens indica que era un referent local important, de fet, era l'únic pi present a la zona, si observem la imatge aèria del 1956-67 entenem la funció de topònim. D'altra banda, el fet d'estar molt proper al límit del terme municipal amb Vilafranca del Penedès ens fa pensar que també podria haver estat com a funció de fita terme, preservant així la seva supervivència.

Bibliografia

Ortofoto 1957-57 Diba - MINDEF RIUS FONT, LLUÍS (2009) Històries d'arbres. Programa de Festa Major de sant Llorenç d Hortons.

Image not found or type unknown

